

Az Úr megszabadít engem

Ha igazak kiáltanak, Te meghallgatod, és **minden bajukból kimented őket.** (Zsolt. 34,17.)

A magasságos Istenhez kiáltok, Istenhez, aki **jót végez** felőlem. **Elküld a Mennyből** és **megtart** engem: meggyalázza az engem elnyelőt. (Zsolt. 57,2–3.)

Az Úr **megment** engem ellenségeimtől, még az ellenem felkelők fölött is **felmagasztal** engem, az erőszakos ember-től **megszabadít** engem. (Zsolt. 18,48.)

Uram, Te **megszabadítasz** a fegyvertől, a gonoszok szájától és az erősnek kezéből, hogy **legyen reménységem**, és a hamisság befogja az ő száját. (Jób 5,15. 16.)

Elrejtess engem a Te orcádnak rejtekében az emberek zendülései elől; sátradbán **őrzöl engem** a perpatvarkodó nyelvektől. (Zsolt. 31,20.)

Meggondolás **örkődik** felettem, értelem **őriz** engem, hogy **megszabadítson engem** a gonosznak útjától, és a gonoszságszóló férfiútól. (Péld. 2,11. 12.)

Egy ellenem készült fegyver sem lesz jószerencsés, és **minden nyelv**, mely ellenem perbe száll, kárhoztatik, ez az **Úr szolgálainak öröksége** és az **ő igazságuk**, mely **Tőled van, Uram.** (Ésa. 54,17.)

Isten könyörült rajtam és **megszabadított engem**, mert váltságdíjat talált értem! Ezért nézhetem a Te színed nagy örömmel, visszaadtad az igazságomat. (Jób 33,24. 26. 28.)

Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és a földet. Nem engedi, hogy lábam inogjon; nem szunnyad el az én őrizóm. Az Úr az én őrizóm, az Úr az

én árnyékom az én jobb kezem felől. Az Úr **megőrzi engem** minden gonosztól, **megőrzi** az én lelkemet. **Megőrzi** az Úr az én ki- és bemenetelemet, mostantól fogva mindörökké! (Zsolt. 121,2–8.)

Te így bízatsz engem: Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, **én megszabadítlak téged**, és te dicsőítesz engem. (Zsolt. 50,15.)

Tudom, hogy **nem nyomhat el** az ellenség és a gonosz **nem nyomorgathat engem**, mert Te Uram, előttem rontod meg az én szorongatóimat. Áldalak Atyám, mert velem van a Te hűséged és kegyelmed; a Te neveddel magasztaltatom fel, Jézus szent nevében. (Zsolt. 89,22–24.)

Hálát adok Neked Uram, mert meghallgattad az én imáimat, a Te neved tisztelőinek örökségét megadtad nekem. Isten előtt lakozom örökké, **kegyelmedet és hűségedet kirendeltem**, hogy azok **őrizzenek** engem. (Zsolt. 61,5. 7.)

Nem aggodalmaskodom, mert tudom, hogy meg van írva: **szorongatóim ellen fordítod kezéd**, és megalégítesz java búzával, és sziklából folyó mézzel töltesz be engem. (Zsolt. 81,14. 16.)

Az Úr támasztott fel engem igazságban, és **minden utamat egyengeti**. (Ésa. 45,13.)

Uram, Te vagy az én osztályos részem és poharam; Te **támogatod** az én sorsomat. (Zsolt. 16,5.)

Uram, Te kiszállsz néped **szabadítására**, felkented **segítségére**; szétzúrod a főt a gonosznak házában, nyakig feltakarod az alapjait. (Hab. 3,13.)

Az Úr, mint egy hős **kijő**, és mint **hadakozó** felkölti haragját, **kiált**, sőt **rivalg** és ellenségeimen **erőt vesz**. (Ésa. 42,13.)

Aki velem verseng, megrontja azt az Úr, mennydörög felette az égben. Az Úr **megítéli** a földnek határait, királyának pedig **hatalmat ad**, és **felemeli** felkentjének szarvát. (1Sám. 2,10.)

Az én ellenségeim elvesznek, és elszélednek mind a hamis-ság cselekedők. (Zsolt. 92,9.)

Hálát adok Neked, mert elől és hátul **körülzártál engem**, és **fölöttem tartod kezedet**. A Te kezed **vezérel**, és a Te jobb kezed **tart meg engem**. (Zsolt. 139,5. 10.)

Mert az Úrnak része vagyok, mint az Ő népe, **körülvesz engem**, **gondja van rám**, **őríz engem**, mint a szeme fényét. Mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg, **kiterjeszti felettem szárnyait**, **felvesz engem**, és **tollain emel engem**. (5Móz. 32,10–12.)

Az Úr **orcájának angyala megszabadít engem**, az Úr megváltott engem az én Istenem szerelmében és **kegyelmében**, **fölvesz** és **hordoz engem** minden napon. (Ésa. 63,9.)

Az Úr **angyala** tábort jár körülöttem, és **kiszabadít engem** minden utamon. (Zsolt. 34,7.)

Angyalaidnak parancsoltál felőlem, hogy **őrizzenek engem** minden utamon. Kézen hordoznak engem, hogy meg ne üssem lábamat a kőbe. (Zsolt. 91,11. 12.)

És az Úr **megszabadít engem** a gonoszok kezéből, és kiment engem a hatalmaskodók markából. (Jer. 15,21.)

Megszabadulok az Úr által örök szabadulással, nem vallok szégyent és gyalázatot soha örökké! (Ésa. 45,17.)

Nem hallatik többé erőszaktétel földemen, pusztítás és romlás határainban, és a **szabadulást** hívom kőfalaimnak, és kapuimnak a **dicsőséget**. (Ésa. 60,18.)

Sem betörés, sem kirohanás, sem kiáltozás nem lesz a mi utcáinkon, mert az Úr, az én Istenem **erősekké teszi kapuim zárait**, s megáldja bennem az én fiaimat. (Zsolt. 144,14. 147,13.)

Én, az Úr, eltöröm jármód keresztfáit, és kimentelek téged a szorongatónak kezéből. (Ezék. 34,27.)

Nagy örömet szerezteél nekem Uram, örvendezek Előtted az aratók örömeivel. Mert az ellenség terhes igáját, vesszejét és az engem nyomorgatónak botját **összetörted**. (Ésa. 9,3. 4.)

Ezért **eltávozik** a gonosz terhe vállamról és igája nyakamról, és **megsemmisül** az iga a kenet alatt. (Ésa. 10,27.)

Az Úr **megőrzi** az Ő színbort adó szőlőjét, mert meg van írva: Én, az Úr, **őrízem** azt, **minden szempillantásban öntözöm**, hogy senki meg ne látogassa, éjjel-nappal **megőrzöm** azt. (Ésa. 27,3.)

A Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye **megszabadított** engem a bűn és a halál törvényétől. (Róm. 8,2.)

Köszönöm Neked Atyám, Jézus nevében, hogy **megszabadítottál** minden evilági gonoszságtól. (Gal. 1,4.)

Isten **megszabadított** engem a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába. (Kol. 1,13.)

Megerősít engem az Úr és **megőríz** a gonosztól. Hálát adok Neked Uram, hogy **megmenekülök** az alkalmatlan és gonosz emberektől. **Kiragad** engem az Úr a gonosz minden munkájából, és **megment** az Ő mennyei országára. (2Thess. 3,2. 3. 2Tim. 4,18.)

Megszabadít engem az Úr minden nyomorúságból, **kedvességet és bölcsességet ad nekem minden ember előtt**. Így Isten fiainak **dicsőséges szabadságában élek**. (Csel. 7,10. Róm. 8,21.) Ámen.

